

[Økonomiministeren.]

Bestemmelserne om den nugældende revisionsordning er indeholdt i statsregnskabsloven af 1926 §§ 10-26. 1926-loven var dengang en nyskabelse af meget stor betydning, idet det i denne blev fastslået, at alle statens regnskaber skulle underkastes revision, og at denne skulle omfatte såvel en tal- og bogholderimæssig som en juridisk, en bevillingsmæssig og en økonomisk-kritisk revision. Hidtil havde en lang række regnskaber ikke været underkastet revision af nogen central revisionsmyndighed.

Fra 1926 var den centrale revision henlagt til fire af hinanden uafhængige hovedrevisorer, der i 1958 blev normeret som departementschefer, og hvis antal nedsattes til tre i 1962 og til to i 1972.

Revisionsbestemmelserne i 1926-loven har ikke været ændret i de forløbne år. Den stærke vækst af statens økonomiske virksomhed, moderne metoder inden for administrationen og regnskabsvæsen, bl. a. anvendelsen af edb, samt de stigende krav om økonomisk-kritisk kontrol m. v. har imidlertid betydet en ændring af forudsætningerne på væsentlige punkter og gjort det hensigtsmæssigt, at der foretages en ajourføring af lovbestemmelserne svarende til den skete udvikling.

Det er ved lovforslagets udformning tilstræbt at give det en sådan form, at en tilpasning af revisionen til ændrede forhold med hensyn til løsning af offentlige opgaver og ændret regnskabs- og revisionsteknik til stadighed vil være mulig.

Af ændringer i forhold til den nuværende ordning skal jeg bl. a. pege på, at forslaget bygger på en enhedsledelse af revisionen, som skal varetages af en generaldirektør, der udnævnes på økonomiministerens indstilling efter samråd med statsrevisorerne. Det hidtidige kriterium for fordelingen af opgaverne mellem revisionsdepartementerne har været inddelingen i ministerier og styrelser. Imidlertid kræver navnlig den økonomisk-kritiske revision foretagelse af tværgående undersøgelser, og der er et stigende behov for en samlet planlægning og prioritering af revisionsopgaverne samt for en fælles uddannelses- og personalepolitik. Disse forhold tillige med den igangværende centralisering af statens regnskabssystem, der bygger på et fælles edb-program, understreger nødvendig-

heden af, at revisionen udgør en organisatorisk enhed.

Revisionens uafhængighed af regering og folketing er understreget i lovtæksten, og gennem forskellige, særlige bestemmelser styrkes dens uafhængighed i revisionsarbejdet.

Forslaget indeholder bestemmelser, der sigter på at skabe så nært samarbejde som muligt mellem statsrevisorerne og hovedrevisionen. Statsregnskabsrådet vil bortfalde og dets møder erstattes af fælles møder mellem statsrevisorerne og generaldirektøren, hvortil begge parter kan tage initiativ.

Der er i princippet ikke sket nogen ændring i hovedrevisionens opgaver. Dog er den detaljerede bevillingskontrol, som hidtil har været varetaget af statsrevisoratets sekretariat, efter lovforslaget henlagt til generaldirektøren, og det er forudsat, at en stigende del af revisionens ressourcer anvendes til gennemførelse af økonomisk-kritisk revision.

Den særlige decisionsordning, der er indeholdt i den nugældende lov, og som i årenes løb kun har været lidt anvendt, bortfalder og erstattes af en hurtigere og enklere fremgangsmåde med indbyggede svarfrister, således at vigtigere sager, hvorom enighed ikke kan opnås mellem revisionen og pågældende centraladministration, hurtigt kan bringes frem for statsrevisorerne.

Der er med henblik på at styrke folketingets kontrolmuligheder med hensyn til de praktiske følger af revisionens påtaler og henstillinger fastlagt en ordning, hvorefter ministrene over for statsrevisorerne skal redegøre for de foranstaltninger og overvejelser, som generaldirektørens beretninger med statsrevisorernes eventuelle bemærkninger har givet anledning til.

Idet jeg i øvrigt henviser til de til lovforslaget knyttede bemærkninger, skal jeg indstille lovforslaget, som ikke indebærer økonomiske konsekvenser, til hurtig behandling og vedtagelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh)
(KrF):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om forbud mod reklamering for stærke drikke, idet jeg i øvrigt henviser til forslaget og de ledsagende bemærkninger.